

30 Νοεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 718/92)

Σχέδια Υπηρεσίας — Δημοσίευσή τους — Ανάγεται στη διακριτική εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου — Ad hoc απόφαση για μη δημοσίευση των σχεδίων υπηρεσίας δεν τα καθιστά άκυρα.

- 5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Μη σύσταση υποψηφίου με την αιτιολογία ότι δεν κατέχει τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω αναφορά — Οι ισχυρισμοί των δικηγόρων που αφορούν διαπιστώσεις γεγονότων δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από το Δικαστήριο — Σημασία έχουν οι ενέργειες του αρμόδιου οργάνου όπως καταγράφηκαν στα πρακτικά — Ελλείψει αιτιολογίας η απόφαση ακυρώνεται.*
- 10

- 15 *Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης στη Μέση Τεχνική -Επαγγελματική Εκπαίδευση.*

- 20 *Προς ακύρωση της επίδικης απόφασης ο αιτητής ισχυρίστηκε πως το σχέδιο υπηρεσίας ήταν άκυρο λόγω μη δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα καθώς και ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα προς διαπίστωση της κατοχής από αυτόν των προσόντων που προβλέπονταν στο σχέδιο υπηρεσίας.*

- 25 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:*

1. Παρόλο που η απόφαση *Ιωάννης Χ' Παύλου ν. Α.Η.Κ.* που επικα-

λέστηρε ο δικηγόρος του αιτητή, επιβεβαίωσε τη θέση ότι το σχέδιο υπηρεσίας είναι είδος δευτερογενούς νομοθεσίας υπογράμμισε συγχρόνως ότι δεν αποβάλλει ολότελα το χαρακτήρα του σαν διοικητικής πράξης της οποίας ορισμένα γνωρίσματα διατηρεί. Έτσι κατά το Άρθρο 57.4 του Συντάγματος το ζήτημα δημοσίευσης σχεδίου υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική εξουσία του Συμβουλίου. 5

Στην προκείμενη περίπτωση λήφθηκε ad hoc απόφαση για τη μη δημοσίευση του επίδικου σχεδίου υπηρεσίας. Το ίδιο ακριβώς θέμα συζητήθηκε στις υποθέσεις *Ανδρέας Παλασταύρου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* και *Σάββας Κοντός ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* 10
 Αφού τονίστηκε ότι το Άρθρο 24(1) του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν.10/69) δεν απαιτεί κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας για έγκριση στη Βουλή των Αντιπροσώπων ούτε δημοσίευσή τους, κρίθηκε ότι ο όρος κανονισμός στο Άρθρο 76 δεν επεκτείνεται στα σχέδια υπηρεσίας. Υιοθετείται αυτή την προσέγγιση. Και απορρίπτεται ο ισχυρισμός ότι ο επίδικος διορισμός αιωρείται στο κενό λόγω ανυπαρξίας του σχεδίου υπηρεσίας. 15

2. Οι ισχυρισμοί των δικηγόρων που εμφανίζονται και για τα δύο διάδικα μέρη, που αφορούν σε διαπιστώσεις γεγονότων, δεν αποτελούν υλικό πάνω στο οποίο το δικαστήριο νόμιμα μπορεί να στηρίξει τις κρίσεις του. Σημασία στο προκείμενο έχουν μόνον οι ενέργειες του αρμοδίου οργάνου όπως επιμαρτυρούνται από τα πρακτικά που κρατεί και τα επίσημα έγγραφα που συνδέονται με όσα καταγράφονται. Εδώ δεν προκύπτει από αυτά οτιδήποτε το διαφωτιστικό σε ζήτημα που κατέστη αμφιλεγόμενο. 20

Το Δικαστήριο δεν ξέρει με βεβαιότητα ποιο από τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας δεν κατείχε ο αιτητής ούτε προκύπτει από το φάκελο το παραμικρό που να αιτιολογεί την απόφαση περί αποκλεισμού του. Το ότι ο αιτητής αναφέρει στην ένσταση του ότι του είχε λεχθεί από την επίσημη πλευρά δεν είναι ασφαλής τρόπος προσδιορισμού του επίμαχου θέματος. Άλλωστε, υπάρχει και διαφορά με τους ισχυρισμούς που προβάλλει η κα Λοιζίδου. Η εικόνα πρέπει να αναδύεται με καθαρότητα από τα πεπραγμένα. Το δικαστήριο δε δικαιούται να εικολογεί. Αναμένει να φωτίζεται ικανοποιητικά από τα επίσημα έγγραφα για να μπορεί να ασκεί τον έλεγχο του πάνω σε στέρεη βάση. 30

Παρεμπιπτόντως, στην περίπτωση του κ. Σάββα Κοντού, που δεν είναι διάδικος, με την ίδια ευκαιρία η Ε.Ε.Υ. εξήγησε γιατί τον απέκλεισε. Μνημονεύεται ρητά στο πρακτικό της επίδικης απόφασης ότι ο κ. Κοντός δεν είχε τα διπλώματα που απαιτούν οι παράγρα- 40

φοι (α) και (β) των θεσπιζομένων για τη θέση προσόντων, τα οποία και κατονομάζονται.

5 Για τους λόγους αυτού ότι δηλαδή δεν αιτιολογήθηκε η απόρριψη του αιτητή σαν υποψηφίου για έλλειψη προσόντων και ότι δε φαίνεται να προηγήθηκε κατάλληλη έρευνα για το ίδιο θέμα η αίτηση γίνεται δεκτή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100 έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χ' Παύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11,

15

Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620,

Κοντός ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1921.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην περιλάβει τον αιτητή σε κατάλογο συστηθέντων για την πλήρωση θέσης Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης και Μέση Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και να διορίσουν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην επίδικη θέση.

25

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

30

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Μ. Παπαπέτρου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

35

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει (1) την απόφαση Συμβουλευτικής Επιτροπής (Σ.Ε.) να μην τον περιλάβει σε κατάλογο συστηθέντων για μία απλήρωτη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης στη Μέση Τεχνική - Επαγγελματική Εκπαίδευση (2) την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.) να απορρίψει τη σχετική ένσταση που υπέβαλε σύμφωνα με το άρθρο 35(Β)(7) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων και (3) την εν συνεχεία απόφαση του ιδίου οργάνου ημερ. 17/8/92 να διορίσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην επίδικη θέση από 1/9/92. Πρέπει ωστόσο να απο-

40

σαφηνιστεί ότι βάλλεται παραδεκτώς μόνον η απόφαση διορισμού με την οποία και περατώθηκε η σύνθετη αυτή διοικητική ενέργεια.

Από τους επτά υποψηφίους η Σ.Ε. σύστησε μόνον τους τρεις γιατί έκρινε ότι οι υπόλοιποι - και ο αιτητής μαζί - δεν είχαν τα απαιτούμενα από το οικείο σχέδιο υπηρεσίας προσόντα. Οι λόγοι δεν εξειδικεύονται. Ακολούθησε η γραπτή ένσταση του αιτητή που απέρριψε η Ε.Ε.Υ. στις 17/8/92. Θεωρώ σκόπιμο να έχουμε κατά νούν το πρακτικό:

“Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τα όσα επικαλούνται οι ενιστάμενοι καθώς και την έκθεση της Σ.Ε. και αφού μελέτησε όλα τα στοιχεία και έγγραφα που υπάρχουν στους φακέλους των υποψηφίων αποφασίζει ως εξής:

Παντελής Βασιλείου (αιτητής)

Η Επιτροπή βρήκε ότι ορθά και σύμφωνα με το νόμο η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν τον έχει περιλάβει στον κατάλογο εφόσον δεν έχει τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα για τη θέση.”

Ο δικηγόρος του αιτητή έθεσε θέμα ακυρότητας του σχεδίου υπηρεσίας της επίδικης θέσης. Γιατί δεν έτυχε έγκρισης από τη Βουλή των Αντιπροσώπων και δε δημοσιεύθηκε εν συνεχεία στην επίσημη εφημερίδα. Ας λεχθεί εν παρόδω ότι η διαδικασία αυτή προβλέπεται από το άρθρο 76(3) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων. Αφορά και εφαρμόζεται σε κανονισμούς που εκδίδει το Υπουργικό Συμβούλιο για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του νόμου. Η τήρηση της διαδικασίας αποτελεί προϋπόθεση εγκυρότητας των κανονισμών. Πρέπει ακόμα να έχουμε υπόψη ότι αρμοδιότητα για τον καταρτισμό των σχεδίων υπηρεσίας έχει το Υπουργικό Συμβούλιο που, μεταξύ άλλων, καθορίζει και τα προσόντα που απαιτούνται για τη συγκεκριμένη θέση: άρθρο. 24.

Ο συνήγορος, επικαλούμενος την απόφαση της Ολομέλειας στην *Ιωάννης Ν. Χ' Παύλου ν. Α.Η.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11, ότι τα σχέδια υπηρεσίας κατατάσσονται στη νομοθετική δραστηριότητα του Υπουργικού Συμβουλίου, υπέβαλε ότι η παράλειψη της διοίκησης να ακολουθήσει την παραπάνω νομοθετική διαδικασία καθιστά το επίδικο σχέδιο υπηρεσίας ανυπόστατο.

Παρόλο που η απόφαση επιβεβαίωσε τη θέση ότι το σχέδιο υπηρεσίας είναι είδος δευτερογενούς νομοθεσίας υπογράμμισε συγχρό-

νας ότι δεν αποβάλλει ολότελα το χαρακτήρα του σαν διοικητικής πράξης της οποίας ορισμένα γνωρίσματα διατηρεί.

5 Έτσι κατά το άρθρ. 57.4 του συντάγματος το ζήτημα δημοσίευσης σχεδίου υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική εξουσία του Συμβουλίου.

10 Στην προκείμενη περίπτωση λήφθηκε ad hoc απόφαση για τη μη δημοσίευση του επίδικου σχεδίου υπηρεσίας. Το ίδιο ακριβώς θέμα συζητήθηκε στις υποθέσεις **Ανδρέας Παπασταύρου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620 και **Σάββας Κοντός ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1921. Αφού τονίστηκε ότι το άρθρο 24(1) δεν απαιτεί κατάθεση των σχεδίων υπηρεσίας για έγκριση στη Βουλή των Αντιπροσώπων ούτε δημοσίευσή τους, κρίθηκε ότι ο όρος κανονισμός στο άρθρο 76 δεν επεκτείνεται στα σχέδια υπηρεσίας. Υιοθετώ αυτή την προσέγγιση. Και απορρίπτω τον ισχυρισμό ότι ο επίδικος διορισμός αιωρείται στο κενό λόγω ανυπαρξίας του σχεδίου υπηρεσίας.

20 Είναι η θέση του αιτητή ότι η επίδικη απόφαση είναι ακυρωτέα και για άλλο λόγο: ότι δεν έγινε έρευνα για τα προσόντα γεγονός που προκάλεσε την πλανεμένη απόφαση αποκλεισμού της υποψηφιότητας του. Είναι απαραίτητο για την εξέταση της εισήγησης να έχουμε υπόψη την παράγραφο (γ) των απαιτούμενων προσόντων του σχεδίου υπηρεσίας:

25 “Δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ετών, στη Μέση Γενική/Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, από τα οποία τα δύο (2) να είναι σε θέση με μισθοδοτική κλίμακα όχι κατώτερη από την Α13.”

30 Ο αιτητής ενημερώθηκε προφορικά ότι δεν προκρίθηκε γιατί (όπως του ελέχθη) δεν είχε την απαιτούμενη προϋπηρεσία των 15 ετών στην “Τεχνική Εκπαίδευση”. Πρέπει να σημειωθεί ότι η εξήγηση αυτή δεν υπάρχει πουθενά στα επίσημα έγγραφα. Την αναφέρει ο ίδιος στην ένστασή του (από 4 σελίδες) ημερ. 6/8/92 στην οποία επιχειρηματολόγησε ότι είναι προσοντούχος διότι ο όρος εκείνος περιλαμβάνει και την υπηρεσία του συνολικά για 20 χρόνια σαν καθηγητή και ανώτερου καθηγητή στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (Α.Τ.Ι). Με βάση και πλαίσιο την υπηρεσία του αιτητή στο Α.Τ.Ι. ο δικηγόρος του παραπονείται ότι δεν έγινε έρευνα για να διαπιστωθούν τα γεγονότα ούτε επιχειρήθηκε ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας. Παράλληλα δεν αιτιολογήθηκε η απόφαση αποκλεισμού του αιτητή είτε από τη Σ.Ε. είτε την ίδια την Ε.Ε.Υ.

Η κα Λοιζίδου παραπέμπει στο παραπάνω πρακτικό της Ε.Ε.Υ., που αφορά στην απόρριψη της ένστασης, για να αντικρούσει το παράπονο για μη διεξαγωγή έρευνας. Ισχυρίζεται ότι διαφαίνεται από αυτό ότι η Ε.Ε.Υ. μελέτησε την ένσταση και τα στοιχεία και ήταν σωστή η κρίση της να μη δεχθεί ότι ο αιτητής ήταν προσοντούχος. Συναφώς ο συλλογισμός της συνηγόρου είναι ότι η θητεία του αιτητή στο Α.Τ.Ι. δε συσχετίζεται με τη “δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία” αλλά τη “δημόσια υπηρεσία”. Και ακόμα ότι η απαιτούμενη προϋπηρεσία ταυτίζεται μόνο με τη μέση εκπαίδευση στην οποία ο αιτητής δεν εργάστηκε καθόλου.

Οι ισχυρισμοί των δικηγόρων που εμφανίζονται και για τα δύο διάδικα μέρη, που αφορούν σε διαπιστώσεις γεγονότων, δεν αποτελούν υλικό πάνω στο οποίο το δικαστήριο νόμιμα μπορεί να στηρίξει τις κρίσεις του. Σημασία στο προκείμενο έχουν μόνον οι ενέργειες του αρμοδίου οργάνου όπως επιμαρτυρούνται από τα πρακτικά που κρατεί και τα επίσημα έγγραφα που συνδέονται με όσα καταγράφονται. Εδώ δεν προκύπτει από αυτά οτιδήποτε το διαφωτιστικό σε ζήτημα που κατέστη αμφιλεγόμενο.

Στην περίπτωση μας δε ξέρουμε με βεβαιότητα ποιο από τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας δεν κατείχε ο αιτητής ούτε προκύπτει από το φάκελο το παραμικρό που να αιτιολογεί την απόφαση περί αποκλεισμού του. Το ό,τι ο αιτητής αναφέρει στην ένστασή του ότι του είχε ληχθεί από την επίσημη πλευρά δεν είναι ασφαλής τρόπος προσδιορισμού του επίμαχου θέματος. Άλλωστε, υπάρχει και διαφορά με τους ισχυρισμούς που προβάλλει η κα Λοιζίδου. Η εικόνα πρέπει να αναδύεται με καθαρότητα από τα πεπραγμένα. Το δικαστήριο δε δικαιούται να εικολογεί. Αναμένει να φωτίζεται ικανοποιητικά από τα επίσημα έγγραφα για να μπορεί να ασκεί τον έλεγχο του πάνω σε στέρεη βάση. Παρεμπιπτόντως, στην περίπτωση του κ. Σάββα Κοντού, που δεν είναι διάδικος, με την ίδια ευκαιρία η Ε.Ε.Υ. εξήγησε γιατί τον απέκλεισε. Μνημονεύεται ρητά στο πρακτικό της επίδικης απόφασης ότι ο κ. Κοντός δεν είχε τα διπλώματα που απαιτούν οι παράγραφοι (α) και (β) των θεσπιζομένων για τη θέση προσόντων τα οποία και κατονομάζονται.

Για τους λόγους αυτούς ότι δηλαδή δεν αιτιολογήθηκε η απόρριψη του αιτητή σαν υποψηφίου για έλλειψη προσόντων και ότι δε φαίνεται να προηγήθηκε κατάλληλη έρευνα για το ίδιο θέμα αποδέχομαι την αίτηση και ακυρώνω την απόφαση. Επιδικάζεται ποσό £100 έναντι των εξόδων του αιτητή σε βάρος του δημοσίου.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100,- έξοδα.